

Behalve het dagelijks bestuur kent CUMELA ook haar provinciale besturen, bestaande uit gedreven cumelaondernemers. Toch weten de leden nog niet altijd de weg naar deze besturen te vinden, vandaar deze serie. De provinciale besturen per provincie uitgelicht.

Aflevering 2: Noord-Holland

“We moeten meer met ons CUMELA-logo rondstrooien”

Het loonwerklanschap in de provincie Noord-Holland laat zich beschrijven als een grote bouwput, omgeven door veel water. Een recht-door-zeementaliteit past daarbij. “We zijn hier erg direct en realistisch”, zegt voorzitter Jack van Diepen. “Als er iets mis is, praten we dat meteen uit.”

Gedeputeerde Jaap de Bond stond raar te kijken toen hij de nieuwe Claas 870 in het oude schuurtje van loonbedrijf De West in Westbeemster zag. De hakselaar paste er maar net in. Dat landbouwmachines zo groot waren, daar had hij nog niet zo bij stilgestaan. “Ik weet zeker dat De Bond na dat bedrijfsbezoek een heel ander beeld heeft gekregen van de loonwerksector”, zegt Jack van Diepen, die in 2012 Nen Sneekes opvolgde als voorzitter. “De discussie wel of niet bouwen in het buitengebied heeft hiermee een andere dimensie gekregen.” De sector laten zien, dat is waar het bij het provinciaal bestuur van Noord-Holland vooral om draait. “Sectorprofilering is een belangrijk onderwerp op onze agenda”, gaat Van Diepen verder. “We moeten ons meer laten zien. Dat betekent netwerken en kortere lijnen realiseren. De Bond zei het zelf tegen ons: ‘Als de gemeente niet wil, stap dan rechtstreeks naar de provincie en laat je daar niet door de eerste de beste medewerker afschepen.’ We moeten meer met ons CUMELA-logo rondstrooien.”

Voorbeeldfunctie

Dat begint bij het bestuur, meent de voorzitter. “We hebben als bestuursleden een voorbeeldfunctie.

Wij zijn het aanspreekpunt en moeten ons dus ook goed profileren. Daarom heeft elk bestuurslid een aparte taak toegekend gekregen, waarvoor hij of zij verantwoordelijk is. Hierdoor raken bestuursleden meer betrokken en krijgen we meer aanzien bij onze achterban”, vertelt Van Diepen. Dat werkt, merkt ook Kees Huiberts, sinds 2009 actief bestuurslid. “De bestuursleden zijn bewust verspreid over Noord-Holland gekozen, om in elk gebied een klankbord te hebben. Door het delen van elkaars kennis en het feit dat elk bestuurslid ook een eigen functie heeft, functioneert het bestuur als een geoliede machine. De leden weten ons te vinden. ‘Julie zijn toch van de CUMELA’, wordt er dan gezegd.” Wel vinden beiden dat er nog te weinig gebruik wordt gemaakt van de kennis die er in Nijkerk aanwezig is. “Ook voor ons als bestuur zit daar heel veel informatie”, zegt Van Diepen. “We zijn dan ook blij met de input die we vanuit daar krijgen.” Huiberts voegt eraan toe: “Nijkerk is onze hoofdcomputer. Als het gaat om individuele situaties sturen we onze leden meestal daar naar toe, maar we komen ook onderwerpen tegen die we als bestuur kunnen oppakken.”

Zo is scholing in Noord-Holland een onderwerp waarover veel wordt gediscussieerd. Van Diepen:

Bestuur CUMELA Noord-Holland

*Jack van Diepen, Loonbedrijf Van Diepen, Spanbroek, voorzitter, belangenbehartiging verkeerszaken
Jan-Jaap Hoogland, Loonbedrijf Hoogland, Burgervlotbrug, regionale belangenbehartiging
Kees Huiberts, Huiberts BV, Katwoude, belangenbehartiging en activiteitencommissie
Cindy Schilder-Harte, Kraanbedrijf De Draai, Heerhugowaard, belangenbehartiging en advies scholing
Pieter van der Vlugt, RVR Hoofddorp BV, Hoofddorp, belangenbehartiging ruimtelijke ordening
Bram Dieleman, VOF Loonbedrijf Dieleman, Slootdorp, regionale belangenbehartiging
Ada Kieft, CUMELA Nederland, Nijkerk, bedrijvenadviseur Noord-Holland en Flevoland*

“Vanuit de achterban en langs de weg hoorden we veel klachten over stagiairs en jonge werknemers. Onze leden vonden het merendeel niet geschoold genoeg. Er was - en is - veel meer behoefte aan niveau 3-leerlingen dan aan die van niveau 2. Als provinciaal bestuur hebben we daarom contact gezocht met het Clusius College in Hoorn om hier een betere invulling aan te geven. Uiteindelijk moet dit resulteren in een win-winsituatie. Tot nu toe ging dit niet vanzelf, maar nu lijkt het de goede kant op te gaan”, aldus de voorzitter. Ook probeert het bestuur de leden op het hart te drukken dat stagiairs de nieuwe werknemers van de toekomst zijn. “Het is niet netjes is om te denken: ik koop hem wel als hij bij een collega ervaring heeft opgedaan. Daarbij, die jongens komen om wat te leren, niet om de werkplaats aan te geven.”

Aan de tekentafel

Contacten zoeken en netwerken vinden de bestuursleden een belangrijke taak. “Zoals gezegd, we zijn hier zeer direct. Als er iets mis is met een nieuwe machine hoort de verkoper het meteen”, zegt Van Diepen. Die mentaliteit uit zich ook in de contacten. “Als we iets willen oplossen, moeten we aan tafel met de mensen die erover gaan.”

Zo zat het bestuur bij de provincie aan de tekentafel toen het ontwerp van de N241 bij Schagen werd gepresenteerd. “Het landbouwverkeer was daarin ingetekend als ‘te gast’ op het fietspad. Natuurlijk hebben we daar meteen tegen geageerd. Weten die tekenaars wel hoe groot onze machines zijn? Nadat afgevaardigden van de provincie bij een loonbedrijf zijn wesen kijken, zijn de tekeningen aangepast. Er komt parallel een weg naast voor het landbouwverkeer, omdat toch wel werd ingezien dat het gevaarlijk was fietsers en landbouwverkeer bij elkaar te laten.”

Sindsdien weet de provincie de Noord-Hollandse loonwerksector beter te vinden. “Nu de renovatie van de A.C. de Graafweg bij Opmeer wordt voorbereid, zijn wij ook weer aan tafel uitgenodigd”, zegt Van Diepen. “Het is goed dat de provincie ons weet te vinden. Op die manier zorg je ervoor dat praktijk en theorie bij elkaar komen, waardoor er betere beslissingen kunnen worden genomen.”

Behalve een directer contact met de provincie vindt het bestuur zo ook nauwere binding met andere betrokkenen, zoals gemeenten en LTO-afdelingen. “In de ontwerpfase erbij zijn, dat is één van onze doelen.”

Contactdag

Huiberts heeft de jaarlijkse contactdag onder zijn hoede genomen. ‘Zijn’ eerste keer in 2009 was meteen een doorslaand succes, merkt hij op. “Inclusief CUMELA-lied en dansende kranen. Ik heb meteen deze traditionele dag gewijzigd van doordeweeks naar een zaterdag en de regel ingesteld: voor 15 februari. Het is belangrijk dat veel leden de mogelijkheid hebben om te komen. Daarbij is het van belang dat alles perfect wordt geregeld. Alleen dan komen mensen terug. Iedereen heeft al zoveel dagen waar hij heen ‘moet’.”

Toch zit er veel meer achter dan alleen gezelligheid en humor, stelt hij. “Het gaat letterlijk om contact, om mensen leren kennen, om het netwerken. Sommige planners of vrouwen spreek je alleen via de telefoon, nu heb je de kans ze persoon-

Cumelabedrijven Noord-Holland

Deze afdeling heeft 143 leden. 7,5 procent van de leden van CUMELA Nederland is gevestigd in Noord-Holland. De gemiddelde omzet per bedrijf in Noord-Holland is 1,874 miljoen euro. Dit is 95 procent van het landelijke gemiddelde.

De contactdag zorgt ervoor dat je relaties goed blijven, dat je elkaar respecteert. Soms levert het zelfs nieuwe samenwerkingsverbanden op.

lijk te ontmoeten.”

Daarnaast - en wellicht nog belangrijker - zorgt een gezamenlijke contactdag voor een hechte club, meent hij. “Wat betreft werk zitten we natuurlijk wel eens in elkaars vaarwater, maar we vallen allemaal onder CUMELA. Dat bindt. We hebben een passie voor hetzelfde vak. Ik durf wel te stellen dat tachtig procent van de Noord-Hollandse loonbedrijven goed met elkaar omgaat. Natuurlijk kun je nooit honderd procent halen - winst is nu eenmaal gemakkelijker te verdelen dan verlies - maar die contactdag zorgt er wel voor dat je relaties goed blijven en dat je elkaar respecteert. Soms levert het zelfs nieuwe samenwerkingsverbanden op.” Van Diepen vult aan: “Kenniss is macht, maar zeker geldt ook: kennissen is macht. De contactdag heeft echt een meerwaarde. We krijgen veel positieve reacties. Mensen zeggen er afspraken voor af om erbij te kunnen zijn.”

TEKST EN FOTO'S: Marjolein van Woerkom

Noord-Hollands succes voor de gehele cumelabranche

Een machine van Kees Huiberts beschadigde op 5 oktober 2010 tijdens slootwerkzaamheden in de Purmer een huisaansluitkabel van Liander. De netbeheerder stelde Huiberts BV aansprakelijk voor de schade en wilde dat het bedrijf de herstelkosten zou betalen. Als reden gaf Liander aan dat Huiberts onvoldoende onderzoek had gedaan en onvoldoende voorzorgsmaatregelen had getroffen. Omdat er in de bodem werd geroerd, had er volgens Liander een Klic-melding moeten worden gedaan en had de leiding moeten worden gelokaliseerd. Huiberts BV ging vanzelfsprekend in verweer. Het bedrijf stelde dat je bij maaikorfwerk niet in de grond roert, maar over de bodem van de sloot gaat. Daarom is een Klic-melding niet nodig. Ten tweede lag de desbetreffende kabel niet in de bodem, maar erop, waarbij Liander de zorg heeft dat het leidingnetwerk in orde is. Als laatste is het een zeer tijdrovende (en dus ook kostbare) klus om bij maaikorfwerk steeds de ligging van de kabels te lokaliseren.

Na de eerste uitspraak van de rechtbank in Haarlem in het voordeel van Huiberts BV ging Liander in hoger beroep en vervolgens deed het gerechtshof in Amsterdam op 23 oktober 2012 wederom een uitspraak in het voordeel van Huiberts BV. Met de uitspraak van de rechtbank werd deze Noord-Hollandse kwestie jurisprudentie voor de hele cumelasector.